

Masalah Salah Laku Agresif dalam Kalangan Pelajar Sekolah Rendah dan Hubungannya dengan Gaya Keibubapaan

Azizi Yahaya^{a*}, Shahrin Hashim^a, Mascilla Hamzah^a

^aFakulti Pendidikan, Universiti Teknologi Malaysia 81310 UTM Johor Bahru, Johor, Malaysia

*Corresponding author: p-azizi@utm.my

Article history

Received: 11 February 2009
Received in revised form: 20
September 2011
Accepted: 7 March 2012

Abstract

The purpose of this descriptive study was to investigate the relationship between parenting styles and student's delinquency in primary school in Johor Bahru. Respondent for this consisted of 130 students and a questionnaire was used as research instrument. This questionnaire contained two parts, Part A containing question related to background of respondents and Part B which containing items related to student's delinquency and parenting styles. The acquired overall alpha value was 0.897 and possessed high trustworthiness questions. Findings showed that vandalism was the most dominant behavior for the naughtiness delinquency measure, bully was the most dominant for the physical delinquency and disobey to teachers was the most dominant for the verbal delinquency. While authoritative style was found as the most dominant for the parenting style applied by respondent's parents in rearing their child. It also was found that the parents had shown high involvements in their child daily activities in school. In this study, it was discovered that no significant relationship between student's delinquency in school with parents involvements in their child's daily activities in school. The same case goes to the analysis between student's delinquencies in school with parenting styles applied by parents in rearing their child which was also found as no significant relationship between both variables. However, the study had found that there was a significant relationship between parenting styles applied by parents in rearing their child with parents involvements in their child's daily activities in school. This research suggests a further research to find the cause of student's delinquency in school and used it to solve the student's delinquency problems.

Keywords: Truancy; vandalism; bully; fighting; parenting style

Abstrak

Kajian deskriptif ini bertujuan untuk mengetahui hubungan antara gaya keibubapaan dengan salah laku pelajar di sekolah rendah di pinggir bandar daerah Johor Bahru. Responden kajian melibatkan 130 orang pelajar dan borang soal selidik telah digunakan sebagai instrumen kajian. Nilai Alfa keseluruhan bagi soalan di dalam soal selidik ialah 0.897 dan menunjukkan kebolehpercayaan soalan yang tinggi. Dapatan kajian yang diperolehi menunjukkan salah laku vandalisme yang paling dominan bagi salah laku kenakalan. Manakala, salah laku buli adalah salah laku yang paling dominan bagi salah laku fizikal dan salah laku melawan guru adalah salah laku yang paling dominan bagi salah laku verbal. Gaya autoritatif pula merupakan gaya keibubapaan yang paling dominan diamalkan oleh ibu bapa responden manakala tahap penglibatan ibu bapa dalam aktiviti harian anak mereka di sekolah pula adalah pada tahap tinggi. Kajian ini mendapati tidak terdapat hubungan yang signifikan di antara salah laku pelajar di sekolah dengan penglibatan ibu bapa dalam aktiviti harian yang dilakukan oleh pelajar di sekolah. Di samping itu, tidak terdapat hubungan yang signifikan di antara salah laku pelajar di sekolah dengan gaya keibubapaan yang diamalkan oleh ibu bapa pelajar. Akan tetapi dapatan kajian menunjukkan terdapat hubungan yang signifikan di antara gaya keibubapaan yang diamalkan oleh ibu bapa pelajar dengan penglibatan ibu bapa dalam aktiviti harian yang dilakukan oleh pelajar di sekolah.

Kata kunci: Ponteng; vandalisme; buli; gaduh; gaya keibubapaan

© 2012 Penerbit UTM Press. All rights reserved.

1.0 PENGENALAN

Rencana mengenai masalah disiplin pelajar sering kali dipaparkan sejak akhir-akhir ini. Pelbagai langkah dan strategi diambil pihak bertanggungjawab, tetapi masalah ini belum dapat

diatasi sepenuhnya hingga turut membimbangkan kerajaan, pihak sekolah, ibu bapa dan masyarakat secara amnya. Seringkali dipaparkan di media-media cetak mahupun elektronik tempatan akan laporan-laporan yang membabitkan jenayah pelajar sekolah dalam kegiatan kongsi gelap, lumba

motorsikal haram, peras ugut, rogol dan mencuri. Ada juga pelajar yang sudah mula berani melanggar bukan saja peraturan sekolah, malah undang-undang negara.

Kimberly (2007) mengatakan bahawa menempuhi peringkat usia remaja selalunya digambarkan sebagai saat-saat yang paling kritikal dan mencabar bagi seorang remaja mahupun ibu bapa. Kajian menunjukkan bahawa remaja melalui proses penyesuaian dalam pembentukan diri sebagai seorang individu dari segi aspek biologiikal, kognitif, emosi dan sosial disepanjang proses untuk menjadi dewasa. Didikan ibu bapa yang berkesan semasa usia remaja ini perlu mengambil kira segala keperluan-keperluan aspek-aspek perkembangan yang dinyatakan sebelum ini bagi mengimbangi proses penyesuaian diri yang dilalui oleh remaja ini.

Ghafani (2007) pula menyatakan bahawa akhlak anak bermula di rumah kerana sejak kecil dan sebahagian besar masanya berada dalam lingkungan keluarga. Oleh yang demikian, perkembangan mental, fizikal dan sosial adalah di bawah kawalan ibu bapa atau tertakluk kepada skrip hidup yang berlaku dalam sesebuah keluarga. Oleh itu, jika seseorang anak (remaja) menjadi nakal atau liar maka kemungkinan besar puncanya adalah berasal dari pembawaan keluarga itu sendiri.

Sarjit (2007) pula menegaskan bahawa golongan yang bertanggungjawab kepada kewujudan budaya jenayah sama ada di sekolah mahupun di luar sekolah adalah berpunca daripada keluarga, iaitu ibu bapa. Keluarga adalah sebuah institusi sosial yang memainkan peranan cukup penting dalam membentuk sahsiah dan tingkah laku moral pelajar. Namun, institusi itu semakin goyah dilanda pelbagai cabaran sama ada dari aspek ekonomi mahupun sosial. Seharusnya asas utama perlu ditekankan sejak kecil lagi ialah pembinaan tahap sosialisasi anak menerusi aspek keagamaan, bak kata pepatah Melayu, 'kalau hendak melentur buluh, biar daripada rebungunya'. Semua ajaran agama mementingkan kebaikan dan menolok kejahatan. Tanpa ajaran agama bersifat fokus akan menyebabkan individu gagal memahami tuntutan agama dalam kehidupan dan mulai melanggar peraturan agama, sekolah mahu undang-undang negara.

Ahli psikologi Diana Baumrind (1971, 1991) telah mengenal pasti empat jenis gaya keibubapaan yang berdasarkan kepada dua aspek utama iaitu daripada segi kawalan dan kasih sayang. Gaya keibubapaan yang berdasarkan kepada kawalan adalah merujuk kepada ibu bapa yang mendidik anak mereka dengan memastikan tingkah laku anak mereka terkawal mengikut peraturan dan batasan norma yang telah ditetapkan. Manakala gaya keibubapaan yang berdasarkan kepada kasih sayang pula merujuk kepada ibu bapa yang menerima dan bertanggungjawab ke atas segala peri laku anak. Apabila kedua-dua aspek keibubapaan ini digabungkan dengan beberapa penekanan yang berbeza ke atas kedua aspek ini, empat jenis gaya keibubapaan yang utama telah dikenal pasti. Gaya-gaya keibubapaan tersebut adalah autoritatif, autoritarian, permisif dan pengabaian.

Disiplin pelajar adalah tanggungjawab masyarakat dan ibu bapa. Pada tahap umur remaja, seseorang pelajar belum mampu menguasai strategi perhubungan sosial, penjelasan nilai dan prinsip serta pegangan hidup. Pada peringkat ini juga mereka mudah dipengaruhi oleh kumpulan rakan sebaya dan belum mempunyai jati diri, harga diri, hormat diri individu. Maka jalan mudah bagi seseorang remaja untuk diterima oleh rakan sebaya ialah menjadi anggota kumpulan atau mempunyai kumpulan kesepakatan sendiri. Pada tahap ini mereka paling sensitif, mereka mahu diterima oleh rakan tetapi belum ada strategi perhubungan sosial yang matang dan menyerahkan kepada kumpulan tersebut. Pada tahap ini maka sewajarnya orang dewasa menasihati dan memberi bimbingan kepada pelajar

terbabit. Jika kita lihat pada masa dahulu kebanyakan remaja bergaul dengan orang-orang tua di masjid dan di sini kita lihat kematangan remaja walaupun dalam usia yang masih dikatakan remaja itu. Namun pada masa ini pergaulan remaja dengan orang dewasa semakin renggang apatah lagi nilai kemasyarakatan juga semakin terhakis. Justeru dunia pelajar hanya dalam kumpulan masing-masing dan mereka tidak dapat melihat dunia luar yang sebenar (Marzita, 2003)

■2.0 LATAR BELAKANG MASALAH

Menurut Ghafani (2007), kenakalan remaja (tingkah laku devian) adalah merujuk kepada perbuatan dan aktiviti remaja yang berlawanan dengan norma-norma masyarakat, undang-undang negara dan agama, seperti mencuri, merompak, merogol, berzina, membunuh, menagih dadah, menderhaka kepada kedua ibu bapa dan seumpamanya. Perbuatan remaja dikatakan nakal kerana remaja dianggap belum matang, belum dewasa dan perbuatan jenayah yang mereka lakukan tidak dikenakan hukuman berat. Hukuman yang dijatuhkan kepada mereka ialah remaja itu ditempatkan di pusat-pusat pemulihan akhlak dan diberi pendidikan khas

Ab Rahim (1997) pula menerangkan bahawa kebiasaannya tingkah laku *devian* tidak berlaku dalam kalangan pelajar yang berkebolehan tinggi kerana mereka bahawa pendidikan amat penting untuk meneruskan perjalanan hidup. Tingkah-laku *devian* kebiasaannya berlaku dalam kalangan pelajar yang tidak berminat pembelajaran, tidak sama ada mereka datang daripada keluarga mewah atau miskin. Mereka tidak memberikan tumpuan di bilik darjah dan yang tidak melibatkan diri kegiatan kokurikulum. Mereka turut merasa gembira jika berjaya melanggar peraturan sekolah dengan menyangka bahawa mereka telah dapat perhatian guru dan rakan-rakan.

Azhad (2008) mengatakan bahawa para pelajar sekarang amat terdedah kepada banyak perkara yang mempengaruhi pembentukan peribadi mereka. Misalnya bahan bacaan, radio dan televisyen, wayang dan internet selain daripada keluarga, rakan sebaya dan persekitaran masyarakat, implikasi daripada dunia tanpa sempadan yang melebar ke seluruh dunia. Namun begitu, institusi keluarga dan rakan sebaya masih merupakan sumber yang paling dekat dan rapat yang dapat mempengaruhi tingkah laku pelajar.

Institusi keluarga merupakan sekolah pertama bagi seorang anak dalam mencorakkan kehidupan bersama ibu dan bapa, keluarga turut menjadi guru pertamanya (Rosmah, 2004). Seorang bayi mula belajar dengan melihat dan meniru perlakuan dan percakapan oleh orang-orang di sekelilingnya. Disiplin, budi pekerti yang mulia dan akhlak yang baik perlu dibentuk di rumah dan dipupuk oleh pihak sekolah dan seterusnya di semarakkan oleh masyarakat. Ibu bapa perlu menjadi contoh dan teladan yang terbaik kepada anak-anak (Zulkifli, 2007).

Zulkiple (2007) menyatakan bahawa ibu bapa harus dipersalahkan jika anak mereka melampaui batas dalam disiplin. Ibu bapa sepatutnya tidak mempunyai sikap ambil ringan jika anak mereka melakukan tingkah laku yang melanggar disiplin. Menurut Zulkifli (2007) lagi, tidak ada statistik rasmi tentang isu ini, dalam satu kajian rambang yang dibuat sebuah badan bukan kerajaan mendapati kanak-kanak lebih cenderung menjadi 'pembuli' atau bersikap 'kurang ajar' jika ibu bapa tidak berusaha mendisiplinkan mereka

Marzita (2004) turut melaporkan hasil kajian oleh Kesatuan Perkhidmatan Perguruan Kebangsaan (NUTP) tentang Isu Kemerosotan Tahap Disiplin di Sekolah-sekolah dalam buku (Laporan NUTP 2004 : Disiplin di Sekolah-sekolah Malaysia). Hasil responden 1,305 orang guru mendapati bahawa antara kes

salah laku disiplin yang kerap berlaku ialah masalah dalam kelas (31.8 peratus), masalah dalam kalangan pelajar yang lemah (23.8 peratus) dan masalah disiplin yang terpencil dan berkaitan dengan faktor-faktor tertentu (23.4 peratus). Laporan tersebut turut menyatakan bahawa masalah disiplin dalam kalangan pelajar berlaku disebabkan sikap pelajar yang kurang motivasi ke sekolah atau tidak suka dengan cara pengajaran dan pembelajaran dalam kelas. Perkara ini juga merupakan pendorong utama terhadap gejala ponteng sekolah. Sebanyak 78 peratus daripada guru menegaskan bahawa kurangnya kawalan dan pengawasan ibu bapa di rumah turut menjadi punca pelajar melakukan kesalahan di sekolah

Rekod Kementerian Pelajaran menunjukkan seramai 21,060 pelajar (0.39 peratus) dikesan melakukan ponteng sekolah pada tahun 2007 sementara seramai 24,840 orang pelajar telah (0.46 peratus) dikesan ponteng pada tahun sebelumnya pada tahun sebelumnya. Selain ponteng, salah laku kurang sopan seperti merokok, tidak menghormati guru dan pengawas serta berbahasa kasar merupakan kesalahan yang paling banyak berlaku di sekolah dengan membabitkan 23,220 kes (0.43 peratus) tahun lalu dan 19,980 kes (0.37 peratus) pada 2006. Kesalahan berunsur jenayah seperti mencuri, mencedera pelajar, bergaduh dan pukul juga banyak dicatatkan di sekolah iaitu 18,900 (0.35 peratus) tahun lalu dan 18,360 (0.34 peratus) pada 2006. Kesalahan laku musnah seperti merosakkan kemudahan atau menconteng bangunan sekolah didapati turut berkurangan, iaitu daripada 3,780 kes pada 2006 kepada 3,240 kes tahun lalu. Sementara itu kes salah laku disiplin berunsur kelucuhan termasuk membuat bahasa isyarat, lukisan serta menggunakan perkataan tidak senonoh mencatat jumlah yang sama pada 2006 dan 2007, iaitu 2,700 kes.

■3.0 PERNYATAAN MASALAH

Disiplin pelajar adalah tanggungjawab ibu bapa dan masyarakat. Pada peringkat usia remaja remaja, seseorang pelajar belum mampu menguasai strategi perhubungan sosial, penjelasan nilai dan prinsip serta pegangan hidup. Oleh yang demikian, remaja mudah dipengaruhi oleh kumpulan rakan sebaya kerana belum mempunyai jati diri, harga diri, hormat diri individu. Lantaran itu, jalan mudah bagi seseorang remaja untuk diterima oleh rakan sebaya ialah menjadi anggota kumpulan atau mempunyai kumpulan kesepakatan sendiri.

Pada tahap ini mereka paling sensitif, mereka diterima oleh rakan tetapi mereka belum ada strategi perhubungan sosial yang matang lantas menyerahkan segala-galanya kepada kumpulan. Pada tahap ini, golongan dewasa perlu menasihati dan membimbing remaja yang terbabit. Pada masa ini, pergaulan antara remaja dengan orang-orang dewasa semakin renggang dan diparahkan lagi dengan nilai kemasyarakatan juga semakin terhakis. Justeru itu, dunia remaja hanya dalam kumpulan masing-masing dan mereka tidak dapat melihat dunia luar yang sebenar (Marzita, 2003)

Loeber dan Farrington (2000) dan Loeber dan Stouthamer-Loeber (1986) mendapati bahawa amalan gaya keibubapaan penting dalam membentuk perkembangan anak-anak. Beberapa dapatan kajian lepas menunjukkan bahawa gaya keibubapaan yang menerapkan ketegasan dan disiplin yang ketat akan melahirkan anak-anak yang bertingkah laku agak agresif sementara gaya keibubapaan yang terlalu memanjakan anak ataupun yang langsung tidak ambil peduli tentang aktiviti anak-anak akan melahirkan anak-anak yang mempunyai tingkah laku yang lebih menjurus kepada keganasan.

■4.0 KAJIAN LITERATUR

4.1 Perlakuan Salah Laku Pelajar

Menurut Atkinson (1990) tingkah laku bermasalah merupakan tingkah laku yang terkeluar daripada kehendak, norma dan nilai. Tingkah laku bermasalah boleh merangkumi tingkah laku destruktif, tingkah laku desruptif, pergantungan berlebihan, tingkah laku kebimbangan, tingkah laku pengunduran diri dan tingkah laku pengasingan diri. Tingkah laku bermasalah ini akan menjadi lebih berbahaya sekiranya tidak dibendung dari awal.

Tiwi Kamidin (2004) menghuraikan tingkah laku destruktif sering berlaku di kalangan pelajar yang berusia 10 hingga 15 tahun. Sikap agresif mereka sering ditunjukkan dalam bentuk tingkah laku merosakkan sama ada melalui ejekan atau melalui perbuatan fizikal seperti bergaduh sehingga menyebabkan kecederaan. Tingkah laku merosakkan mungkin melibatkan permusuhan nyata, vandalisme dan 'klik'. Tindakan agresif kepada pihak lawan akan ditunjukkan akibat rasa tidak puas hati, benci, marah atau dendam. Biasanya tingkah laku destruktif dalam kalangan pelajar berusia 15 tahun amat berbahaya kerana boleh mengakibatkan kecederaan pelajar-pelajar yang lain. Tingkah laku destruktif sebenarnya dipelajari sama ada melalui masyarakat, ibu bapa mahupun televisyen.

Menurut Tiwi lagi, individu yang mempunyai tingkah laku desruptif pula sentiasa mengganggu dan menjejaskan kelicinan perjalanan pengajaran dan pembelajaran. Selain itu, tingkah laku mengganggu ini juga berlaku di luar bilik darjah sama ada terhadap adik beradik mahupun rakan sebaya. Jenis-jenis tingkah laku desruptif termasuk hiperaktif, terlalu membuat bising, pergerakan melampau, mengganggu rakan sebaya, ketawa terbahak-bahak dan menunjukkan keagresifan fizikal seperti tolak-menolak. Biasanya, tingkah laku ini dialami oleh pelajar lelaki yang berusia 10 hingga 11 tahun. Selalunya, tingkah laku desruptif akan menjadi punca terjadinya tingkah laku destruktif jika emosi tidak terkawal dan melibatkan aspek balas dendam dan tidak puas hati.

Noorzihan Mohamed Zin (2004) menyatakan bahawa ibu bapa pada masa kini dilihat seolah-olah mengambil sikap lepas tangan dan membiarkan anak mereka melalui alam remaja begitu sahaja tanpa mengambil tahu pergolakan yang dihadapi oleh anak mereka dengan alasan sibuk dengan pekerjaan. Menurut beliau lagi sebagai ibu bapa mereka perlu mengetahui bahawa masa remaja ialah masa peralihan zaman dari alam kanak-kanak menuju ke alam dewasa yang merupakan suatu masa yang kritikal kerana pada masa ini anak-anak akan menentukan konsep dirinya atau konsep jati diri pada dirinya.

4.2 Salah Laku Kenakalan

Salah laku kenakalan yang difokuskan di dalam kajian ini ialah salah laku yang melibatkan masalah ponteng sekolah dan tingkah laku musnah atau yang dikenali sebagai vandalisme. Ponteng sekolah boleh ditakrifkan sebagai ketidakhadiran pelajar ke sekolah tanpa sebarang alasan yang munasabah. Masa yang sepatutnya diisikan dengan menimba ilmu pengetahuan di bangku sekolah sebaliknya dihabiskan dengan melakukan aktiviti yang tidak bermanfaat seperti berpelesenan dan melepak di kompleks membeli belah atau pusat rekreasi dan pusat hiburan.

Tan (2006) menyatakan bahawa kes ponteng disebabkan oleh beberapa faktor, antaranya seperti suasana persekitaran sekolah yang berubah secara mendadak akibat daripada proses pembandaran dan pembinaan pusat membeli belah dan pusat-pusat hiburan yang berhampiran dengan sekolah. Selain itu, suasana persekitaran dalam sekolah seperti gaya kepimpinan

guru besar, pendekatan guru dan persekitaran sekolah yang tidak kondusif turut menjadi faktor penyebab kejadian ponteng di sekolah (Tan, 2006).

Azizi et al. (2007) menambah bahawa pengaruh media elektronik yang saban hari memaparkan kisah kebebasan remaja yang keterlaluan banyak mempengaruhi pemikiran golongan muda, khususnya pelajar sekolah untuk ponteng sekolah. Selain itu, kurangnya didikan agama dan kasih sayang daripada ibu bapa, perasaan ingin tahu serta desakan atau pengaruh daripada rakan sebaya turut menjadi penyebab masalah ponteng yang kian sukar dibendung lagi.

4.3 Salah Laku Fizikal

Salah laku fizikal yang difokuskan dalam kajian ini ialah salah laku yang melibatkan masalah buli, pergaduhan dan perilaku yang melibatkan aktiviti kelucahan.

Beberapa kajian yang telah dijalankan oleh (Zalina, 2003) mendapati bahawa ada kumpulan daripada kalangan remaja Melayu mengaku tanpa terlibat dan mengamalkan seks bebas dan menganggap perbuatan itu sebagai perkara biasa dan lumrah bersesuaian dengan gaya hidup zaman moden. Antara ciri-ciri budaya ini adalah remaja bawah umur mengamalkan seks bebas sebagai cara untuk mendapatkan keseronokan nafsu tanpa rasa bersalah, mengamalkan seks bebas secara “one night stand” dengan sesiapa sahaja tanpa sebarang ikatan cinta dan menganggap gadis yang telah hilang dara sebagai memiliki status yang tinggi di dalam masyarakat hidup moden (Marzita, 2003). Kajian yang mendapati bahawa remaja Melayu terlibat secara serius dengan budaya ‘rock’ yang melampau. Apa yang membimbangkan ialah budaya ini dicirikan oleh beberapa sifat yang bertentangan dengan budaya ketimuran, antaranya corak budaya yang dihayati oleh pendokongnya dilambangkan dengan pakaian yang tidak terurus, kotor, perlakuan tidak senonoh, lucah, kasar, memuja syaitan, menggalakkan pengambilan dadah dan mengamalkan seks bebas.

Rohana Man (2004) menegaskan bahawa pergaulan dan seks bebas di kalangan pelajar tidak sahaja berlaku antara lelaki dan perempuan malah turut melibatkan perlakuan seks sesama lelaki (homoseksual) dan sesama perempuan (lesbian). Masalah kecelaruan gender di kalangan pelajar sukar dikesan pada peringkat awal kerana ibu bapa tidak akan menaruh sebarang syak jika melihat anak lelaki atau anak perempuan mereka tidur sebilik dengan rakan yang sama jantina. Antara faktor penyumbang kepada masalah ini ialah masalah keluarga yang tidak stabil dan pengaruh rakan sebaya terutamanya jika rakan sebaya itu sudah berhenti sekolah.

Rajmah Hasan Shirat (2003) menyatakan bahawa pelajar di sekolah terbahagi kepada beberapa kumpulan iaitu kumpulan yang suka bersendirian, kumpulan yang suka melakukan kacau-ganggu, kumpulan yang menjadi “pak turut”, kumpulan ulat buku dan kumpulan ala samseng. Kumpulan yang suka bersendirian, pak turut dan ulat buku selalu menjadi mangsa kumpulan pengacau dan samseng. Kumpulan ala samseng ini terdapat di sekolah-sekolah menengah biasa dan berasrama. Antara masalah disiplin yang melibatkan pelajar samseng adalah seperti merosakkan harta benda sekolah dan tempat awam, merokok, mengganggu, mengugut, membuli dan mempengaruhi pelajar lain supaya melanggar disiplin sekolah.

4.4 Salah Laku Verbal

Salah laku fizikal yang difokuskan di dalam kajian ini adalah salah laku yang melibatkan masalah melawan guru, melawan pengawas dan ugut.

Sidek Baba (2005) mengatakan bahawa remaja pada masa kini bersifat kurang sopan kerana realiti hari ini menunjukkan sebahagian remaja kita sedang mengalami keadaan kehilangan adab. Sebab-sebab kepada permasalahan tersebut ialah, pertama, disebabkan ibu bapa yang kurang prihatin akan kepentingan adab dalam proses membentuk tingkah laku anak-anak; kedua, anak-anak sangat terdedah kepada tingkah laku yang tidak menggambarkan adab yang baik sama ada menerusi pengalaman hidup mereka mahupun yang disaksikan di kaca tv; ketiga, yang lebih berumur tidak menjadikan dirinya sebagai contoh terbaik dari sudut pengamalan adab; dan keempat, anak-anak mudah tertarik dengan tingkah laku yang kasar, bahan-bahan permainan yang menjadikannya ganas dan objek-objek seksual yang merosakkan. Beliau juga menegaskan bahawa inilah yang menyebabkan kita sering bertemu dengan remaja yang tidak mengucapkan salam apabila berselisih dengan guru atau mereka yang lebih dewasa, melakukan perlakuan maksiat secara terang-terangan, hilang silu dan malu apabila bercampur gaul, menggunakan bahasa yang kurang sopan dan lucah, memakai pakaian menjolok mata, melawan ibu bapa, melawan guru, terlibat dengan gejala sosial dan kegiatan dadah.

4.5 Gaya Keibubapaan

Membesarkan anak bukanlah suatu tanggungjawab yang mudah. Peralihan usia dari kanak-kanak ke usia remaja dikatakan zaman sukar bagi golongan ini menyesuaikan diri akibat keliru antara kehendak ibu bapa dengan keinginan sendiri yang semakin meningkat. Dalam sesetengah kes, khasnya dikalangan remaja yang kurang mendapat perhatian belaian ibu bapa, rakan sebaya sering dijadikan rujukan dalam banyak hal.

Noorzihan Mohamed Zin (2004) menyatakan akhlak anak bermula di rumah. Anak sejak kecil dan sebahagian besar masanya berada dalam lingkungan keluarga. Oleh yang demikian, perkembangan mental, fizikal dan sosial anak-anak adalah dalam kawalan ibu bapa, khasnya, dan institusi keluarga amnya. Keberkesanan ibu bapa menjalankan peranan mereka bergantung kepada interaksi mereka dengan anak-anak.

Setiap individu mempunyai potensi untuk berkembang ke arah kecemerlangan. Bagi memastikan potensi ini berkembang ke arah yang positif, ibu bapah yang terbaik memainkan peranan membantu anak-anak mencapai keunggulan peribadi. Namun ada sesetengah ibu bapa tidak memainkan peranan dengan berkesan dalam usaha membantu anak-anak mereka membesar disebabkan kesibukan pekerjaan atau tidak mempunyai pengetahuan untuk berbuat demikian. Lantaran itu, mereka tidak begitu prihatin akan perkembangan anak-anak di sekolah, tidak mengetahui rakan-rakan anak mereka dan tidak menghiraukan bagaimana anak-anak mereka menghabiskan masa lapang.

Nurul Izzah Sidek (2007), menegaskan bahawa ibu bapa perlu memainkan peranan mereka dengan menunjukkan contoh untuk diteladani. Mereka perlu mengelakkan pertengkaran di hadapan anak-anak dan perlakuan yang menyebabkan anak-anak tidak berpuas hati dan berendam. Setiap ibu bapa pastinya menginginkan anak-anak mereka menjadi baik namun terdahulu daripada itu ibu bapa seharusnya menunjukkan teladan yang baik untuk diikuti.

Hetherington (2003) menggariskan gaya dan kemahiran keibubapaan boleh digambarkan melalui dua dimensi utama tingkah laku ibu bapa. Dimensi yang pertama ialah yang melibatkan perasaan atau emosi ibu bapa semasa membesarkan anak-anak. Melalui dimensi emosi ibu bapa boleh bersikap mesra dan terbuka, prihatin dan lebih cakna akan keperluan anak-anak dalam membesarkan mereka, atau mereka boleh bersikap sebaliknya, iaitu tidak menunjukkan sikap mesra,

sentiasa menolak permintaan anak-anak dan tidak memperdulikan mereka. Ibu bapa yang bersikap sebegini lebih mengutamakan keperluan dan kehendak mereka sendiri (Roslan, 2008).

Dimensi tingkah laku ibu bapa yang kedua ialah lebih kepada isu-isu yang berkaitan dengan pengawalan terhadap anak-anak. Melalui dimensi ini ibu bapa boleh bersikap tegas dalam mengawasi setiap tingkah laku anak-anak dan menuntut Anak-anak memenuhi sasaran yang ditetapkan oleh mereka atau mereka boleh bersikap tidak memperdulikan dan membiarkan anak-anak untuk melakukan apa sahaja yang diinginkan oleh mereka.

Baumrind (1967), Maccoby dan Martin (1983) berpendapat bahawa elemen-elemen yang penting dalam proses sosialisasi anak-anak tidak hanya berdasarkan kepada satu-satu dimensi tingkah laku ibu bapa semasa membesarkan anak-anak tetapi melibatkan kombinasi dimensi emosi dan pengawalan secara keseluruhan. Berdasarkan kepada pendapat ini, Baumrind (1967) telah memperkenalkan tiga model gaya keibubapaan, iaitu model gaya keibubapaan autoritatif, gaya keibubapaan autoritarian dan gaya keibubapaan permisif. Kajian gaya keibubapaan oleh Baumrind ini telah diteruskan oleh Maccoby dan Martin (1983) yang kemudiannya telah memperkenalkan model gaya keibubapaan yang keempat, iaitu gaya keibubapaan pengabaian. Hasil kajian-kajian yang menggabungkan dimensi-dimensi tingkah laku ibu bapa dalam membesarkan anak-anak diringkaskan seperti Jadual 2.1.

Jadual 2.1 Pembahagian model gaya keibubapaan

		Dimensi Emosi	
		Mesra, terbuka dan prihatin	Tidak mesra, tidak prihatin
Dimensi Pengawalan	Tuntutan memenuhi sasaran, tegas	Autoritatif	Autoritarian
	Tiada tuntutan memenuhi sasaran, permisif	Permisif	Pengabaian

4.5 Model Gaya Keibubapaan Autoritatif

Saifuddin Abdullah (2007) menerangkan bahawa ibu bapa yang mengamalkan gaya keibubapaan autoritatif mempunyai keseimbangan antara responsif dengan permintaan. Mereka akrab, komunikatif dan menggalakkan anak remaja bersuara. Kasih sayang diberikan, ditunjukkan dan dirasai. Disiplin dan hala tuju ditentukan dan diterangkan rasionalnya. Remaja bebas menentukan cita-cita dengan ibu bapa memberikan panduan dan bimbingan.

Roslan (2008), ibu bapa yang mengamalkan gaya autoritatif yang berasaskan konsep demokratik seperti kesamarataan dan amanah lebih berjaya membimbing anak-anak ke arah pencapaian potensi mereka sebagai individu yang bertanggungjawab, berdikari, produktif dan berakhlak mulia. Ibu bapa jenis ini membuat keputusan berdasarkan keperluan anak-anak dan bukannya keinginan mereka.

Rosmah (2004), ibu bapa yang mengamalkan didikan berbentuk autoritatif menekankan cara demokrasi dan rasional selaras dengan jangkaan yang dikehendaki oleh anak. Bentuk kawalan yang digunakan selalunya mengikut konteks dan dipersetujui bersama dengan memberikan gambaran peraturan yang lebih jelas dan konsisten.

Kesan didikan autoritatif-demokratik menjadikan anak-anak lebih berkeyakinan dan memiliki kawalan diri, bebas dan tidak terlalu bergantung dan mampu membuat keputusan dengan

baik dan betul. Pada masa yang sama anak juga akan lebih bertanggungjawab kerana segala didikan berorientasi pencapaian dan kecemerlangan. Anak-anak juga mempunyai lokus kawalan dalaman yang tinggi, berkemampuan melakukan usaha, berpersonaliti dan mempunyai sahsiah yang positif. Mereka yang terdidik dalam keluarga yang demokratik selalunya sentiasa bekerjasama mencapai kehendak ahli keluarga, saling hormat menghormati dan bertimbang rasa.

Remaja dibesarkan dalam suasana gaya keibubapaan autoritatif berkemungkinan besar akan berjaya dalam pelajaran setanding dengan kejayaan yang dikecapi oleh remaja dengan yang dibesarkan dalam suasana gaya keibubapaan autoritarian. Bezanya ialah remaja ini memiliki peribadi bersepadu, yakin, berdikari dan kreatif.

4.6 Justifikasi Pemilihan Teori Pembelajaran Sosial Sebagai Penilai

Teori pembelajaran sosial dipilih sebagai model kajian kerana teori ini melihat tingkah laku agresif seperti salah laku disiplin di sekolah merupakan satu tingkah laku yang dipelajari dan bukannya satu tingkah laku yang wujud secara semula jadi. Oleh yang demikian, teori ini dilihat bersesuaian dengan kajian yang dijalankan kerana perkembangan tingkah laku kanak-kanak dan remaja banyak dipengaruhi oleh persekitaran mereka.

Pemilihan ini diperkukuh lagi oleh pandangan oleh Noorzihan Mohamed Yin (2004) yang menyatakan bahawa akhlak anak bermula di rumah kerana sejak kecil dan sebahagian besar masa anak adalah dalam lingkungan keluarga. Dengan demikian perkembangan mental, fizikal dan sosial anak adalah dalam kawalan ibu bapa dan tertakluk kepada skrip hidup yang berlaku dalam sesebuah keluarga. Lantaran itu, jika anak remaja menjadi nakal atau liar maka kemungkinan besar puncanya adalah daripada pembawaan keluarga itu sendiri.

■5.0 KERANGKA KAJIAN

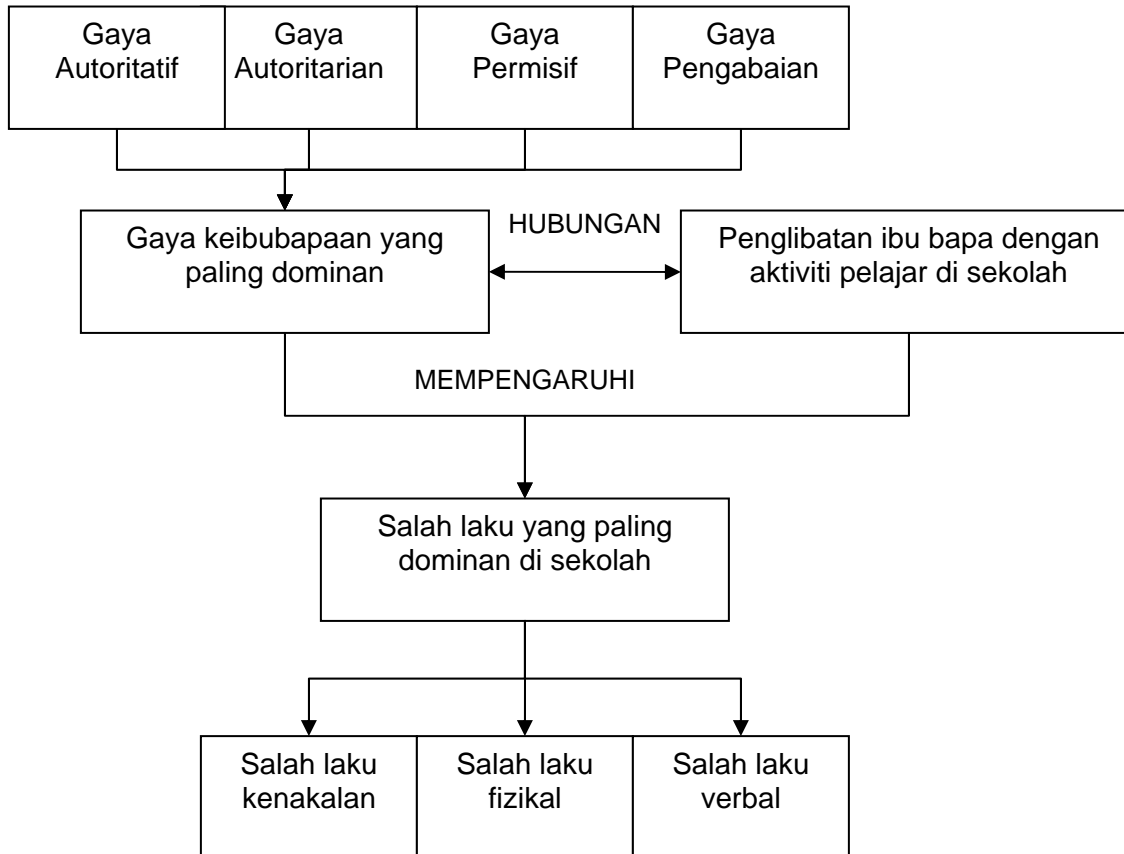
Kerangka kajian seperti yang ditunjukkan dalam Rajah 2 memperlihatkan hubungan antara gaya keibubapaan dengan salah laku pelajar berhubung dengan tahap salah laku pelajar di sekolah. Dalam kajian ini, gaya keibubapaan dan penglibatan ibu bapa dalam aktiviti harian pelajar di sekolah merupakan pemboleh ubah bebas yang digunakan manakala tahap salah laku pelajar di sekolah menjadi pemboleh ubah bersandar. Ini bermaksud, kajian ini adalah untuk melihat sama ada gaya keibubapaan dan penglibatan ibu bapa dalam aktiviti harian anak mereka di sekolah mempengaruhi tahap salah laku pelajar ketika di sekolah, atau tidak. Di samping itu, kajian ini juga melihat sama ada terdapat hubungan atau tidak antara gaya keibubapaan dengan penglibatan ibu bapa dalam aktiviti anak mereka di sekolah.

■6.0 OBJEKTIF KAJIAN

Kajian ini bertujuan untuk melihat hubungan antara gaya keibubapaan yang diamalkan dengan masalah salah laku pelajar di sekolah. Fokus utama kajian ini ialah:

1. Mengetahui pasti tahap salah laku kenakalan (ponteng, vandalisme) yang dilakukan di sekolah.
2. Mengetahui pasti tahap salah laku fizikal (buli, gaduh, perilaku kelucuhan) yang dilakukan di sekolah.
3. Mengetahui pasti tahap salah laku verbal (melawan guru, melawan pengawas, ugut) yang dilakukan di sekolah.

4. Mengenal pasti gaya keibubapaan (autoritatif, autoritarian, permisif dan pengabaian) yang diamalkan oleh ibu bapa pelajar.
5. Mengenal pasti tahap penglibatan ibubapa dalam aktiviti harian pelajar di sekolah.

Rajah 2 Kerangka kajian

7.0 PERSOALAN KAJIAN

Untuk mencapai objektif kajian yang dijelaskan, berikut disenaraikan persoalan kajian yang cuba dijawab dalam kajian ini:

- i. Apakah salah laku pelajar yang paling dominan bagi salah laku kenakalan (ponteng dan vandalisme) yang berlaku di sekolah?
- ii. Apakah salah laku pelajar yang paling dominan bagi salah laku fizikal (buli, gaduh, perilaku kelucahan) yang berlaku di sekolah?
- iii. Apakah salah laku pelajar yang paling dominan bagi salah laku verbal (melawan guru, melawan pengawas, ugut) yang berlaku di sekolah?
- iv. Apakah jenis gaya keibubapaan (autoritatif, autoritarian, permisif dan pengabaian) yang diamalkan oleh ibu bapa pelajar yang paling dominan?
- v. Apakah tahap penglibatan ibubapa dalam aktiviti harian yang dilakukan oleh pelajar di sekolah?
- vi. Adakah terdapat hubungan yang signifikansi antara salah laku pelajar yang dilakukan di sekolah seperti salah laku kenakalan, fizikal dan

verbal dengan penglibatan ibubapa dalam aktiviti harian yang dilakukan oleh pelajar di sekolah?

- vii. Adakah terdapat hubungan yang signifikansi antara gaya keibubapaan (autoritatif, autoritarian, permisif dan pengabaian) yang diamalkan dengan pelajar dengan penglibatan ibubapa dalam aktiviti harian yang dilakukan oleh pelajar di sekolah?
- viii. Adakah terdapat hubungan yang signifikansi antara salah laku pelajar di sekolah seperti salah laku kenakalan, fizikal dan verbal dengan jenis-jenis gaya keibubapaan yang diamalkan oleh ibu bapa pelajar?

8.0 HIPOTESIS KAJIAN

Berikut disenaraikan hipotesis nol kajian yang diuji dalam kajian ini:

- i. Tidak terdapat hubungan yang signifikan antara salah laku pelajar di sekolah seperti salah laku kenakalan, fizikal dan verbal dengan penglibatan ibu bapa dalam aktiviti harian pelajar di sekolah.

- ii. Tidak terdapat hubungan yang signifikan antara gaya keibubapaan (autoritatif, autoritarian, permisif dan pengabaian) yang diamalkan oleh ibu bapa pelajar dengan penglibatan ibu bapa dalam aktiviti harian pelajar di sekolah.
- iii. Tidak terdapat hubungan yang signifikan antara salah laku pelajar di sekolah seperti salah laku kenakalan, fizikal dan verbal dengan jenis-jenis gaya keibubapaan yang diamalkan oleh ibu bapa pelajar.

9.0 METODOLOGI

Kajian yang dijalankan adalah untuk mencari perhubungan di antara gaya keibubapaan dengan salah laku pelajar di sebuah sekolah rendah pinggir bandar Johor Bahru. Reka bentuk kajian yang dipilih ialah kajian tinjauan, iaitu salah satu cara penyelidikan deskriptif dan digunakan untuk mendapatkan data daripada pelajar sekolah berkenaan. Matlamat penyelidikan deskriptif adalah untuk menerangkan sesuatu fenomena yang berlaku. Kajian ini menggunakan soal selidik untuk mendapatkan maklumat dan data yang diperlukan.

Populasi kajian terdiri daripada 180 orang pelajar tahap dua yang berada di berada dalam kelas terakhir bagi tahun empat hingga tahun enam. Penyelidik mensasarkan kajian ini terhadap pelajar-pelajar tahap dua yang berada di dalam kelas terakhir kerana pelajar kumpulan ini yang paling ramai terlibat dalam salah laku disiplin di sekolah rendah.

Bagi kajian mengenai latar belakang responden serta salah laku yang dilakukan di sekolah penyelidik telah membina soal selidik berdasarkan salah laku yang bersesuaian dengan

persekitaran sekolah rendah mengikut keperluan dan objektif kajian. Sementara itu, bagi kajian mengenai gaya keibubapaan instrumen yang digunakan ialah model yang dibina oleh Larry Steinberg (1995).

Satu kajian rintis telah dijalankan bagi memastikan item soal selidik jelas, ringkas, mudah difahami dan mempunyai nilai kebolehpercayaan yang tinggi. Nilai Alfa Cronbach keseluruhan bagi kesemua bahagian soal selidik yang digunakan ialah 0.897.

10.0 DAPATAN KAJIAN

10.1 Salah Laku Kenakalan Paling Dominan

Jadual 1 menunjukkan analisis tahap salah laku ponteng. Seramai 125 orang atau 96.2 peratus mempunyai tahap salah laku ponteng yang rendah sementara 5 orang atau 3.8 peratus mempunyai tahap salah laku ponteng yang sederhana. Jadual 1 juga menunjukkan analisis tahap salah laku vandalisme. Seramai 118 orang atau 90.8 peratus mempunyai tahap salah laku vandalisme yang rendah sementara 12 orang atau 9.2 peratus mempunyai tahap salah laku vandalisme yang sederhana. Berdasarkan kepada Jadual 2 tahap salah laku vandalisme adalah merupakan salah laku kenakalan yang paling dominan berlaku di sekolah rendah di mana min keseluruhannya adalah 1.56 berbanding dengan min keseluruhan bagi salah laku ponteng iaitu 1.34. Dapatan kajian juga menunjukkan bahawa salah laku vandalisme dan ponteng yang berlaku di sekolah rendah adalah berada pada tahap rendah.

Jadual 1 Taburan bilangan dan peratusan responden mengikut tahap salah lakuponteng dan tahap salah laku vandalisme (n=130)

Tahap salah laku ponteng	Bilangan	Peratus	Min	SP
Rendah	125	96.2	1.34	0.28
Sederhana	5	3.8		
Tinggi	0	0.0		
Jumlah	130	100.0		
Tahap salah laku vandalisme	Bilangan	Peratus	Min	SP
Rendah	118	90.8	1.56	0.73
Sederhana	12	9.2		
Tinggi	0	0.0		
Jumlah	130	100.0		

Jadual 2 Min Keseluruhan salah laku kenakalan (ponteng dan vandalisme) yang berlaku di sekolah

Salah laku kenakalan	Min keseluruhan
Ponteng	1.34
Vandalisme	1.56

10.2 Salah Laku Fizikal Paling Dominan

Jadual 3 menunjukkan analisis tahap salah laku buli. Seramai 51 orang atau 39.2 peratus mempunyai tahap salah laku buli yang rendah sementara 49 orang atau 37.7 peratus mempunyai tahap salah laku buli yang sederhana. Manakala seramai 30 orang atau 23.1 peratus mempunyai tahap salah laku buli yang tinggi. Jadual 3 juga menunjukkan analisis tahap salah laku bergaduh. Seramai 104 orang atau 80.0 peratus mempunyai tahap salah laku bergaduh yang rendah sementara 22 orang atau 16.9 peratus mempunyai tahap salah laku bergaduh yang sederhana.

Manakala seramai 4 orang atau 3.1 peratus mempunyai tahap salah laku bergaduh yang tinggi.

Jadual 3 menunjukkan analisis tahap salah laku perlakuan kelucahan. Seramai 112 orang atau 86.2 peratus mempunyai tahap salah laku perlakuan kelucahan yang rendah sementara 12 orang atau 9.2 peratus mempunyai tahap salah laku perlakuan kelucahan yang sederhana. Manakala seramai 6 orang atau 4.6 peratus mempunyai tahap salah laku perlakuan kelucahan yang tinggi.

Berdasarkan kepada Jadual 4 salah laku buli adalah merupakan salah laku fizikal yang paling dominan berlaku di

sekolah rendah di mana min keseluruhannya adalah 2.42 berbanding dengan min keseluruhan bagi salah laku bergaduh iaitu 1.71 dan min keseluruhan bagi salah laku perlakuan kelucahan iaitu 1.46. Dapatan kajian juga menunjukkan bahawa

salah laku buli adalah berada pada tahap sederhana, sementara salah laku bergaduh dan perlakuan kelucahan yang berlaku di sekolah rendah juga adalah berada pada tahap rendah.

Jadual 3 Taburan bilangan dan peratusan responden mengikut tahap salah laku buli, salah laku bergaduh dan salah laku perlakuan kelucahan (n=130)

Tahap salah laku buli	Bilangan	Peratus
Rendah	51	39.2
Sederhana	49	37.7
Tinggi	30	23.1
Jumlah	130	100.0
Tahap salah laku bergaduh	Bilangan	Peratus
Rendah	104	80.0
Sederhana	22	16.9
Tinggi	4	3.1
Jumlah	130	100.0
Tahap salah laku perlakuan kelucahan	Bilangan	Peratus
Rendah	112	86.2
Sederhana	12	9.2
Tinggi	6	4.6
Jumlah	130	100.0

Jadual 4 Min Keseluruhan salah laku fizikal (buli, bergaduh dan perilaku kelucahan) yang berlaku di sekolah

Salah laku fizikal	Min Keseluruhan
Buli	2.42
Bergaduh	1.71
Perilaku Kelucahan	1.46

10.3 Salah Laku Verbal Paling Dominan

Jadual 5 menunjukkan analisis tahap salah laku melawan guru. Seramai 67 orang atau 51.5 peratus mempunyai tahap salah laku melawan guru yang rendah sementara 59 orang atau 45.4 peratus mempunyai tahap salah laku melawan guru yang sederhana. Manakala seramai 4 orang atau 3.1 peratus mempunyai tahap salah laku melawan guru yang tinggi. Jadual 5 juga menunjukkan analisis tahap salah laku melawan pengawas. Seramai 105 orang atau 80.8 peratus mempunyai tahap salah laku melawan pengawas yang rendah sementara 23 orang atau 17.7 peratus mempunyai tahap salah laku melawan pengawas yang sederhana. Manakala seramai 2 orang atau 1.5 peratus mempunyai tahap salah laku melawan pengawas yang tinggi. Jadual 5 turut juga menunjukkan analisis tahap salah laku

ugut. Seramai 126 orang atau 96.9 peratus mempunyai tahap salah laku ugut yang rendah sementara 4 orang atau 3.1 peratus mempunyai tahap salah laku ugut yang sederhana.

Berdasarkan kepada Jadual 6 tahap salah laku melawan guru adalah merupakan salah laku verbal yang paling dominan berlaku di sekolah rendah di mana min keseluruhannya adalah 2.07 berbanding dengan min keseluruhan bagi salah laku melawan pengawas iaitu 1.60 dan min keseluruhan bagi salah laku ugut iaitu 1.38. Dapatan kajian juga menunjukkan bahawa salah laku melawan guru adalah berada pada tahap sederhana, sementara salah laku bagi melawan pengawas dan ugut di sekolah rendah pula adalah berada pada tahap rendah.

Jadual 5 Taburan bilangan dan peratusan responden mengikut tahap salah laku melawan guru, salah laku melawan pengawas dan salah laku ugut (n=130)

Tahap salah laku melawan guru	Bilangan	Peratus
Rendah	67	51.5
Sederhana	59	45.4
Tinggi	4	3.1
Jumlah	130	100.0
Tahap salah laku melawan pengawas	Bilangan	Peratus
Rendah	105	80.8
Sederhana	23	17.7
Tinggi	2	1.5
Jumlah	130	100.0
Tahap salah laku ugut	Bilangan	Peratus
Rendah	126	96.9
Sederhana	4	3.1
Tinggi	0	0.0
Jumlah	130	100.0

Jadual 6 Min Keseluruhan salah laku verbal (melawan guru, melawan pengawas dan ugut) yang berlaku di sekolah

Salah laku verbal	Min keseluruhan
Melawan guru	2.07
Melawan pengawas	1.60
Ugut	1.38

10.4 Gaya Keibubapaan Paling Dominan

Jadual 7 menunjukkan tahap tingkah laku ibu bapa dalam mengamalkan gaya keibubapaan berdasarkan ciri-ciri responsif dan mengarah. Seramai 95 atau 73.1 peratus responden mempunyai ibu bapa yang mengamalkan ciri responsif dalam gaya keibubapaan pada tahap tinggi manakala seramai 35 atau 26.9 peratus orang pula mempunyai ibu bapa yang mengamalkan ciri responsif pada tahap rendah. Sementara itu bagi ciri mengarah pula, seramai 74 atau 56.9 orang responden

yang mempunyai ibu bapa yang mengamalkan tingkah laku mengarah pada tahap tinggi dan seramai 56 atau 43.1 peratus orang responden yang mempunyai ibu bapa yang mengamalkan ciri mengarah pada tahap rendah.

Berdasarkan kepada dapatan kajian mengenai ciri responsif dan ciri mengarah yang diamalkan oleh ibu bapa responden, mereka telah dibahagikan mengikut tahap-tahap ciri tersebut kepada empat gaya keibubapaan.

Jadual 7 Tahap tingkah laku ibu bapa dalam mengamalkan gaya keibubapaan

	Tahap	Kekerapan	Peratusan
Responsif	Tinggi	95	73.1
	Rendah	35	26.9
Jumlah		130	100
Mengarah	Tinggi	74	56.9
	Rendah	56	43.1
Jumlah		130	100

Jadual 8 Taburan kekerapan gaya keibubapaan yang diamalkan oleh ibu bapa responden

Gaya Keibubapaan	Kekerapan	Peratusan
Gaya Autoritatif	59	45.4
Gaya Autoritarian	15	11.5
Gaya Permisif	36	27.7
Gaya Pengabaian	20	15.4
Jumlah	130	100

Jadual 8 menunjukkan hasil pengklasifikasian yang telah diperolehi. Seramai 59 atau 45.4 orang responden mempunyai ibu bapa yang mengamalkan gaya autoritatif, seramai 15 atau 11.5 peratus orang responden mempunyai ibu bapa yang mengamalkan gaya authoritarian, seramai 36 atau 27.7 peratus orang responden mempunyai ibu bapa yang mengamalkan gaya permisif dan seramai 20 atau 15.4 peratus orang responden mempunyai ibu bapa yang mengamalkan gaya pengabaian. Berdasarkan dapatan kajian ini, gaya keibubapaan yang paling dominan diamalkan oleh para ibu bapa responden adalah dari jenis gaya autoritatif.

10.5 Penglibatan Ibu Bapa Dalam Aktiviti Harian Yang Dilakukan Oleh Pelajar Di Sekolah

Jadual 9 menunjukkan taburan responden terhadap penglibatan ibu bapa mereka di dalam aktiviti yang mereka lakukan di sekolah.

Dapatan kajian ini menunjukkan bahawa min skor keseluruhan bagi penglibatan ibu bapa responden dalam aktiviti anak mereka di sekolah ialah 2.40 dan sisihan piawai keseluruhan adalah 0.755. Dapatan kajian ini menunjukkan bahawa penglibatan ibu bapa responden dalam aktiviti sekolah anak mereka pada tahap yang sederhana

10.6 Korelasi salah laku pelajar yang dilakukan di sekolah seperti salah laku kenakalan, fizikal dan verbal dengan penglibatan ibubapa dalam aktiviti harian yang dilakukan oleh pelajar di sekolah

Hasil analisis hubungan korelasi antara salah laku pelajar yang dilakukan di sekolah dengan penglibatan ibu bapa dalam aktiviti harian pelajar di sekolah, didapati nilai Kolerasi Pearson, $r = -0.030$. Ini menunjukkan bahawa perhubungan antara salah laku pelajar yang dilakukan di sekolah dengan penglibatan ibu bapa dalam aktiviti harian pelajar di sekolah adalah sangat lemah. Korelasi koefisien yang bernilai negatif bermaksud hubungan antara salah laku pelajar yang dilakukan di sekolah dengan penglibatan ibu bapa dalam aktiviti harian pelajar di sekolah adalah berkadar secara songsang.

Sementara nilai $p = 0.732 > \alpha 0.05$ (2-tailed). Hipotesis nol diterima iaitu tidak terdapat hubungan yang signifikan antara salah laku pelajar yang dilakukan di sekolah seperti salah laku kenakalan, fizikal dan verbal dengan penglibatan ibubapa dalam aktiviti harian yang dilakukan oleh pelajar di sekolah.

Jadual 9 Taburan responden mengikut kekerapan, peratusan, min dan sisihanpiawai bagi penglibatan ibu bapa dalam aktiviti harian pelajar di sekolah(n=130)

Pernyataan	Sangat Setuju	Setuju	Tidak Pasti	Tidak Setuju	Sangat Tidak Setuju	Min	SP
Ibu bapa saya menghadiri mesyuarat PIBG di sekolah setiap tahun	9 (6.9)	41 (31.5)	32 (24.6)	6 (4.6)	42 (32.3)	3.24	1.374
Ibu bapa saya hadir ke Hari Sukan sekolah saya setiap tahun	28 (21.5)	40 (30.8)	21 (16.2)	17 (13.1)	24 (18.5)	2.76	1.413
Ibu bapa saya hadir di Hari Terbuka bagi mengambil keputusan peperiksaan saya	92 (70.8)	29 (22.3)	3 (2.3)	2 (1.5)	4 (3.1)	1.44	0.872
Ibu bapa saya mengetahui tarikh-tarikh peperiksaan di sekolah saya	86 (66.2)	28 (21.5)	12 (9.2)	2 (1.5)	2 (1.5)	1.51	0.847
Ibu bapa saya mengenali semua guru yang mengajar saya di sekolah	26 (20.0)	42 (32.3)	25 (19.2)	29 (22.3)	8 (6.2)	2.62	1.209
Ibu bapa saya hadir ke sekolah bagi menjayakan program sekolah seperti Majlis Solat Hajat, Majlis Khatam Al-Quran, Majlis Maulidur Rasul, Majlis Anugerah Cemerlang dan lain-lain.	15 (11.5)	60 (46.2)	13 (10.0)	15 (11.5)	27 (20.8)	2.84	1.363
Nilai Keseluruhan						2.40	0.755

Jadual 10 Analisis hubungan kolerasi antara salah laku pelajar yang dilakukan di sekolah dengan penglibatan ibu bapa dalam aktiviti harian pelajar di sekolah

		Penglibatan ibu bapa dalam aktiviti harian pelajar di sekolah	Salah laku pelajar
Salah laku pelajar	Kolerasi Pearson, r	- 0.030	1
	Signifikan (2-tailed)	0.732	
	N	130	130

Signifikan pada aras keertian 0.05(2-tailed)

10.7 Korelasi jenis-jenis gaya keibubapaan (Autoritatif, Autoritarian, Permisif dan Pengabaian) yang diamalkan oleh ibu bapa pelajar dengan penglibatan ibubapa dalam aktiviti harian yang dilakukan oleh pelajar di sekolah

Hasil analisis hubungan korelasi antara gaya keibubapaan yang diamalkan dengan penglibatan ibu bapa dalam aktiviti harian pelajar di sekolah, didapati nilai Kolerasi Pearson, $r = - 0.490$. Ini menunjukkan perhubungan antara gaya keibubapaan yang diamalkan oleh ibu bapa pelajar dengan salah laku pelajar adalah pada tahap sederhana dan mempunyai hubungan yang

kuat.. Korelasi koefisien yang bernilai negatif bermaksud hubungan antara gaya keibubapaan yang diamalkan dengan penglibatan ibu bapa dalam aktiviti harian pelajar di sekolah adalah berkadar secara songsang.

Sementara nilai $p = 0.000 < \alpha 0.01$ (2-tailed). Hipotesis nol ditolak dimana dapatan kajian mendapati bahawa terdapat hubungan yang signifikan antara jenis-jenis gaya keibubapaan (autoritatif, authoritarian, permisif dan pengabaian) yang diamalkan oleh ibu bapa pelajar dengan penglibatan ibubapa dalam aktiviti harian yang dilakukan oleh pelajar di sekolah.

Jadual 11 Analisis hubungan kolerasi antara gaya keibubapaan yang diamalkan dengan penglibatan ibu bapa dalam aktiviti harian pelajar di sekolah

		Penglibatan ibu bapa dalam aktiviti harian pelajar di sekolah	Gaya Keibubapaan
Gaya Keibubapaan	Kolerasi Pearson, r	- 0.490**	1
	Signifikan (2-tailed)	0.000	
	N	130	130

** Signifikan pada aras keertian = 0.01 (2-tailed)

10.8 Korelasi salah laku pelajar yang dilakukan di sekolah seperti salah laku kenakalan, fizikal dan verbal dengan jenis-jenis gaya keibubapaan (autoritatif, authoritarian, permisif dan pengabaian) yang diamalkan oleh ibu bapa pelajar

Hasil analisis hubungan korelasi antara gaya keibubapaan yang diamalkan dengan salah laku pelajar di sekolah, didapati nilai Kolerasi Pearson, $r = 0.115$. Ini menunjukkan perhubungan antara gaya keibubapaan yang diamalkan oleh ibu bapa pelajar

dengan salah laku pelajar adalah sangat lemah. Korelasi koefisien yang bernilai positif bermaksud hubungan antara gaya keibubapaan yang diamalkan dengan salah laku pelajar di sekolah adalah berkadar terus.

Sementara nilai $p = 0.194 > \alpha 0.05$. Hipotesis nol diterima iaitu tidak terdapat hubungan yang signifikan antara salah laku pelajar yang dilakukan di sekolah seperti salah laku kenakalan, fizikal dan verbal dengan jenis-jenis gaya keibubapaan (autoritatif, authoritarian, permisif dan pengabaian) yang diamalkan oleh ibu bapa pelajar.

Jadual 12 Analisis hubungan kolerasi antara gaya keibubapaan yang diamalkan dengan salah laku pelajar di sekolah

		Gaya Keibubapaan	Salah laku pelajar
Salah laku pelajar	Kolerasi Pearson, r	0.115	1
	Signifikan (2-tailed)	0.194	
	N	130	130

Signifikan pada aras keertian 0.05

11.0 PERBINCANGAN

Kajian tentang salah laku kenakalan menumpukan dua jenis salah laku iaitu salah laku ponteng dan vandalisme. Dapatan kajian menunjukkan bahawa salah laku ponteng berada pada tahap rendah yang melibatkan 96.2 peratus responden berbanding dengan 3.8 peratus responden yang terlibat pada tahap sederhana sementara tiada salah laku ponteng tahap tinggi yang berlaku. Salah laku vandalisme juga didapati berada pada tahap rendah yang melibatkan 90.8 peratus responden berbanding dengan 9.2 peratus terlibat pada tahap sederhana sementara tiada salah laku vandalisme tahap tinggi yang berlaku. Hasil perbandingan min keseluruhan bagi salah laku ponteng dengan vandalisme mendapati bahawa salah laku vandalisme adalah salah laku kenakalan yang paling dominan dengan min keseluruhan 1.56 berbanding salah laku ponteng dengan min keseluruhan 1.34.

Kajian tentang salah laku fizikal tiga jenis salah laku iaitu salah laku, iaitu salah laku buli, salah laku bergaduh dan salah laku kelucahan ketika berada yang dilakukan oleh pelajar ketika berada di sekolah. Dapatan kajian menunjukkan bahawa salah laku buli yang berlaku berada pada tahap sederhana dengan melibatkan 37.7 peratus responden berbanding dengan tahap rendah yang melibatkan 39.2 peratus responden dan tahap tinggi yang melibatkan 23.1 peratus responden. Salah laku bergaduh didapati berada pada tahap rendah dengan melibatkan 80.0 peratus responden berbanding dengan tahap sederhana yang melibatkan 16.9 peratus responden dan tahap tinggi yang melibatkan 3.1 peratus responden. Salah laku perlakuan kelucahan pula berada pada tahap rendah dengan melibatkan 86.2 peratus responden berbanding dengan tahap sederhana yang melibatkan 9.2 peratus dan tahap tinggi yang melibatkan 4.6 peratus responden. Hasil perbandingan min bagi tahap salah laku fizikal antara buli, bergaduh dan perlakuan kelucahan mendapati bahawa salah laku buli dengan min keseluruhan 2.42 merupakan salah laku fizikal yang paling dominan berbanding dengan salah laku bergaduh, min keseluruhan iaitu 1.71, dan salah laku perlakuan kelucahan, min keseluruhan 1.46.

Kajian tentang salah laku verbal juga menumpukan tiga jenis salah laku, iaitu salah laku melawan guru, salah laku melawan pengawas dan salah laku ugut. Dapatan kajian menunjukkan bahawa salah laku melawan guru berada pada tahap sederhana dengan melibatkan 45.4 peratus responden berbanding dengan tahap rendah yang melibatkan 51.5 peratus responden dan tahap tinggi yang melibatkan 3.1 peratus responden. Salah laku melawan pengawas yang berlaku di sekolah didapati berada pada tahap rendah dengan melibatkan 80.8 peratus responden berbanding dengan tahap sederhana yang melibatkan 17.7 peratus responden dan tahap tinggi yang melibatkan 1.5 peratus. Salah laku ugut pula di dapati berada pada tahap rendah dengan melibatkan 96.9 peratus responden berbanding dengan tahap sederhana yang melibatkan 3.1 peratus responden dan tiada responden yang terlibat dengan salah laku ugut pada tahap tinggi. Hasil perbandingan min bagi tahap salah laku verbal antara melawan guru, melawan pengawas dan ugut

ketika berada di sekolah mendapati bahawa salah laku melawan guru dengan min keseluruhan 2.07 merupakan salah laku verbal yang paling dominan berbanding dengan salah laku melawan pengawas, min keseluruhan 1.60, dan salah laku ugut, min keseluruhan 1.38.

Kajian untuk mengenal pasti jenis gaya keibubapaan yang diamalkan oleh ibu bapa pelajar menumpukan dua jenis ciri pengamalan gaya keibubapaan di rumah, iaitu ciri mengarah dan ciri responsif. Hasil daripada kombinasi tahap kedua-dua ciri ini penyelidik telah mengklasifikasikan gaya keibubapaan ibu bapa pelajar kepada empat gaya utama dalam amalan keibubapaan. Hasil daripada kajian, mendapati 45.4 peratus ibu bapa responden mengamalkan gaya keibubapaan autoritatif, 11.5 peratus ibu bapa responden mengamalkan jenis gaya keibubapaan autotarian, 27.7 peratus ibu bapa responden mengamalkan gaya keibubapaan permisif dan 15.4 peratus ibu bapa responden mengamalkan gaya keibubapaan pengabaian. Hasil perbandingan kekerapan jenis gaya keibubapaan yang diamalkan mendapati bahawa amalan gaya keibubapaan jenis autoritatif merupakan amalan keibubapaan yang paling dominan dengan kekerapan sebanyak 59 orang responden berbanding dengan jenis gaya keibubapaan yang lain; autotarian sebanyak 15 orang responden, gaya permisif sebanyak 36 orang responden dan gaya pengabaian sebanyak 20 orang responden.

Kajian tentang penglibatan ibu bapa memberikan tumpuan kepada penglibatan ibu bapa dalam aktiviti harian anak mereka ketika di sekolah. Dapatan kajian menunjukkan bahawa penglibatan ibu bapa dalam aktiviti harian anak mereka di sekolah berada pada tahap tinggi dengan seramai 59.2 peratus responden mempunyai ibu bapa yang sangat mengambil tahu kegiatan harian anak mereka berbanding dengan tahap sederhana yang melibatkan 34.6 peratus responden dan tahap rendah yang melibatkan 6.2 peratus responden.

Analisis terhadap salah laku pelajar di sekolah dan hubungannya dengan penglibatan ibu bapa dalam aktiviti harian pelajar di sekolah menunjukkan indeks kolerasi yang negatif yang bermaksud hubungan antara salah laku pelajar di sekolah dengan penglibatan ibu bapa dalam aktiviti harian pelajar di sekolah adalah berkadar secara songsang.

Di bawah aras keertian 0.05 yang dipilih nilai kolerasi $r = -0.030$ yang diperolehi berada di antara 0.0 hingga 0.2 dan mengikut garis panduan nilai pekali kolerasi 0.0 hingga 0.20 menunjukkan perkaitan antara dua pemboleh ubah adalah sangat lemah. Nilai signifikan $p = 0.732$ pula adalah lebih besar daripada 0.05 dan ini menunjukkan tidak terdapat hubungan yang signifikan antara salah laku pelajar di sekolah dengan penglibatan ibu bapa dalam aktiviti harian yang dilakukan oleh pelajar di sekolah. Secara keseluruhannya berdasarkan kepada keputusan analisis ini kesimpulan yang dapat dibuat penglibatan ibu bapa dalam aktiviti harian yang pelajar di sekolah tidak mempengaruhi perlakuan salah laku pelajar di sekolah.

Analisis terhadap jenis gaya keibubapaan yang diamalkan oleh ibu bapa pelajar dan hubungannya dengan penglibatan ibu bapa dalam aktiviti harian pelajar di sekolah, menunjukkan indeks kolerasi yang negatif yang bermaksud hubungan antara

gaya keibubapaan yang diamalkan oleh ibu bapa pelajar dengan penglibatan ibu bapa dalam aktiviti harian pelajar di sekolah adalah berkadar secara songsang.

Di bawah aras keertian 0.05 yang dipilih nilai kolerasi $r = -0.490$ yang diperolehi berada di antara 0.40 hingga 0.70 menunjukkan perkaitan antara dua pemboleh ubah tersebut adalah sederhana dan mempunyai hubungan yang kuat. Nilai signifikan $p = 0.000$ adalah lebih kecil daripada 0.05 menunjukkan bahawa terdapat hubungan yang signifikan antara gaya keibubapaan yang diamalkan dengan penglibatan ibu bapa dalam aktiviti harian pelajar di sekolah. Berdasarkan kepada keputusan analisis ini dapat disimpulkan bahawa gaya keibubapaan yang diamalkan oleh ibu bapa pelajar mempengaruhi penglibatan ibu bapa pelajar dalam aktiviti harian pelajar di sekolah.

Analisis terhadap salah laku pelajar di sekolah dan hubungannya dengan jenis gaya keibubapaan yang diamalkan oleh ibu bapa pelajar menunjukkan indeks kolerasi yang positif yang bermaksud hubungan antara salah laku pelajar di sekolah dengan gaya keibubapaan yang diamalkan oleh ibu bapa adalah berkadar secara langsung.

Di bawah aras keertian 0.05 yang dipilih nilai kolerasi $r = 0.115$ yang diperolehi berada di antara 0.00 hingga 0.20 menunjukkan perkaitan antara dua pemboleh ubah tersebut adalah sangat lemah. Nilai signifikan $p = 0.194$ adalah lebih besar daripada 0.05 menunjukkan bahawa tidak terdapat hubungan yang signifikan antara salah laku pelajar di sekolah dengan gaya keibubapaan yang diamalkan. Berdasarkan kepada keputusan analisis ini dapat disimpulkan bahawa gaya keibubapaan yang diamalkan oleh ibu bapa pelajar tidak mempengaruhi pelaksanaan salah laku pelajar di sekolah.

12.0 RUMUSAN

Hasil kajian menunjukkan bahawa salah laku kenakalan yang paling dominan yang dilakukan oleh pelajar di sekolah ialah salah laku jenis vandalisme. Walau bagaimanapun pada keseluruhannya salah laku ini berada pada tahap rendah. Bagi salah laku fizikal dapatan kajian menunjukkan salah laku buli adalah yang salah laku fizikal paling dominan di sekolah. Walau bagaimanapun pada keseluruhannya salah laku ini berada pada tahap sederhana. Bagi salah laku verbal pula dapatan kajian menunjukkan salah laku melawan guru adalah yang salah laku verbal paling dominan yang dilakukan oleh pelajar. Walau bagaimanapun pada keseluruhannya salah laku ini berada pada tahap sederhana.

Hasil kajian menunjukkan bahawa gaya keibubapaan yang paling dominan yang diamalkan oleh ibu bapa ialah gaya autoritatif, diikuti dengan gaya permisif dan gaya pengabaian. Gaya autotarian paling sedikit diamalkan oleh ibu bapa responden.

Dalam melihat perkaitan antara salah laku pelajar dengan gaya keibubapaan yang diamalkan hasil kajian menunjukkan bahawa faktor gaya keibubapaan yang diamalkan oleh para ibu bapa pelajar dan penglibatan ibu bapa dalam aktiviti harian anak mereka di sekolah tidak mempengaruhi tahap perlakuan salah laku pelajar di sekolah. Namun begitu mendapati bahawa terdapat hubungan yang berkadar secara langsung antara gaya keibubapaan yang diamalkan dengan penglibatan ibu bapa dalam aktiviti anak mereka ketika di sekolah.

Hasil kajian ini meninggalkan implikasi kepada ibu bapa yang merupakan individu yang paling signifikan dengan pelajar dan kepada guru yang juga merupakan individu kedua yang signifikan dalam kehidupan seseorang pelajar. Hasil daripada kajian menyarankan agar ibu bapa perlu lebih mengeratkan

hubungan dengan anak-anak mereka supaya anak-anak lebih mudah dan berasa selesa berkomunikasi dengan mereka. Ibu bapa juga perlu bertukar-tukar pendapat dengan anak-anak dan mengambil tahu perkembangan dan permasalahan mereka. Komunikasi dua hala antara ibu bapa dengan anak-anak sangat penting bagi menjamin kebahagiaan keluarga.

Keakraban ibu bapa dengan anak-anak perlulah diperkukuh seperti perlunya masa untuk bersama dengan anak-anak dan mengambil tahu apa yang dilakukan oleh mereka di dalam dan di luar rumah. Ibu bapa juga harus mengambil tahu pergaulan anak-anak mereka kerana pengaruh rakan sangat kuat dan besar terhadap peningkatan tingkah laku delinkuen anak.

Pihak sekolah, khususnya guru-guru perlulah mengikuti dan cakna dengan keadaan dan situasi pelajar masa kini. Keadaan keluarga dan kekurangan yang ada dalam diri pelajar perlu dibantu dengan memberikan sokongan emosi supaya mereka dapat meningkatkan tahap kecerdasan emosi masing-masing. Hubungan guru dengan pelajar perlu disesuaikan dengan keadaan dan situasi melalui hubungan di dalam bilik darjah atau melalui program-program motivasi dan kerohanian yang diadakan oleh pihak sekolah. Penerapan nilai-nilai murni dan akhlak yang baik perlu dilakukan dalam pengajaran dan pembelajaran di dalam bilik darjah. Guru juga perlu mewujudkan situasi pembelajaran yang selesa dan menyeronokkan supaya pelajar lebih berminat untuk belajar.

Masyarakat setempat juga perlu prihatin akan segala bentuk tindakan atau tingkah laku pelajar yang mencurigakan. Sikap berterus terang, memberikan teguran dan membuat pengaduan kepada pihak yang bertanggungjawab perlu dilakukan sekiranya mereka melihat tingkah laku delinkuen pelajar di sekitar kediaman mereka. Masyarakat juga perlu sama-sama memimpin dan membimbing pelajar, supaya menjalankan tanggungjawab mereka sebagai anak dan pelajar.

Rujukan

- Ab Rahim Bakar. 1997. *Keluarga Demokrasi Boleh Atasi Masalah Remaja*. Berita Harian Online - Khamis, 3.4.97.
- Atkinson, R. L., Atkinson, R. C., Hulgard, E. R. 1990. *Introduction to Psychology*. New York: Harcourt Brace Jovanovich Publishers.
- Azhad bin Shaz Nilam. 2008. *Ponteng Antara Masalah Disiplin Sekolah*. Nukilan Jejari Azhad, 09.02.2008. Retrieved on 8 Aug 2008, from <http://blog.azhad.com/2008/02/ponteng-antara-masalah-disiplin-pelajar.html>.
- Azizi Yahaya, Shahrin Hashim, Jamaludin Ramli, Yusof Boon dan Abdul Rahman Hamdan. 2007. *Menguasai Penyelidikan Dalam Pendidikan*. Universiti Teknologi Malaysia: PTS Professional.
- Azizi Yahaya, Shahrin Hashim, Jamaludin Ramli, Hamdan Kadir. 2010. The Effects of Various Modes of Absenteeism Problem in School on the Academic Performance of Students in Secondary Schools European. *Journal of Social Sciences*. 12(4).
- Baumrind, D. 1971. *Current patterns of parental authority*. Developmental Psychology Monographs. 4(1).
- Baumrind, D. 1991. *Effective parenting during the early adolescent transition*. In P. A. Cowan & E. M. Hetherington (Eds.). *Advances in family research*. Vol. 2. Hillsdale, NJ: Erlbaum.
- Ghafani bin Awang. 2007. *Kenakalan remaja dari Perspektif Islam*. Retrieved on 8 Aug 2008, from <http://halaqah.net/v10/index.php>.
- Hetherington, E. M., Parke, R. D. 2003. *Child Psychology: A Contemporary Viewpoint*. 5th Ed. New York: Mc Graw Hill.
- Kimberly Kopko. 2007. *Parenting Styles and Adolescents*. Cornell Cooperative Extension.
- Loeber, R. and Farrington, D. P. 2000. *Young children who commit crime: Epidemiology, developmental origins, risk factors, early interventions, and policy implications*. Development and Psychopathology. 12(4): 737–762.
- Maccoby, E. E., & Martin, J. A. 1983. *Socialization in the context of the family: Parent-child interaction*. In E. M. Hetherington (Ed.) & P. H. Mussen (Series Ed.), *Handbook of child psychology*: Vol. 4.

- Socialization, personality and social development New York: Wiley. 1–101.
- Marzita Abdullah. 2004. *Bebas samseng - Kelulusan, pengalaman pengetua bukan penentu*. Portal Pendidikan Utusan, 9.9.2003. Retrieved on 8 Aug 2008, from <http://www.tutor.com.my>.
- Marzita Abdullah. 2003. *Disiplin pelajar - Kadangkala berpunca daripada guru*. Portal Pendidikan Utusan, 30.9.2003. Retrieved on 8 Aug 2008, from <http://www.tutor.com.my>.
- Mohd Amil Abdullah Saiby. 2008. *Meningkatkan skil ibu bapa*. Portal Pendidikan Utusan, 24.04.2008. Retrieved on 5 Sept 2008, from <http://www.tutor.com.my>.
- Noorzihan Mohamed Yin. 2004. *Kenakalan Remaja dari Perspektif Islam dan Barat*. Yayasan Dakwah Islamiah Malaysia, 26.06.2004. Retrieved on 10 Sept 2008, from <http://www.yadim.com.my/Remaja/Remaja>.
- Nurul Izzah Sidek. 2007. *Menghukum remaja dengan rotan*. Portal Pendidikan Utusan, 26.07.2007. Retrieved on 5 Sept 2008, from <http://www.tutor.com.my>.
- Rajmah Hasan Shirat. 2003. *Masalah disiplin - Mengapa pelajar kini lebih berani*. Portal Pendidikan Utusan, 08.09.2003. Retrieved on 5 Sept 2008, from <http://www.tutor.com.my>.
- Rohana Man. 2004. *Bunuh diri - Pelajar terpinggir dan terasing*. Portal Pendidikan Utusan, 13.07.2004. Retrieved on 5 Sept 2008, from <http://www.tutor.com.my>.
- Roslan Othman. 2008. *Didik anak mengikut usia*. Portal Pendidikan Utusan, 10.07.2008. Retrieved on 5 Sept 2008, from <http://www.tutor.com.my>.
- Rosmah Dain. 2004. *Personaliti anak - Keluarga kumpulan penting bentuk peribadi*. Portal Pendidikan Utusan, 12.08.2004. Retrieved on 5 Sept 2008, from <http://www.tutor.com.my>.
- Saifuddin Abdullah. 2007. *Kasih sayang berkesan didik anak*. Berita Harian, 10.02.2007. Retrieved on 12 Aug 2008, from http://saifuddinabdullah.com.my/k_bharian/2007/feb/bh100207_kasihayang.html.
- Sarjit Singh Gill. 2007. *Menangani Masalah Salah Laku Pelajar*. Berita Harian – Jumaat, 27.7.2007.
- Sidek Baba. 2005. *Nilai adab didik remaja dari awal*. Portal Pendidikan Utusan, 10.05.2005. Retrieved on 5 Sept 2008, from <http://www.tutor.com.my>.
- Steinberg, L., Darling, N., & Fletcher, A. C. 1995. *Authoritative parenting and adolescent adjustment: An ecological journey*. In P. Moen, G. H. Elder, Jr., & K. Luscher (Eds.), *Examining lives in context: Perspectives on the ecology of human development* (pp. 423-466). Washington, DC: American Psychological Assn.
- Tan Kui Ngor. 2006. *Pengaruh Persekitaran Sekolah Terhadap Masalah Disiplin Pelajar dan Kaedah Pengurusan Disiplin*. Universiti Teknologi Malaysia: Tesis Sarjana .
- Tiwi Kamidin. 2004. *Pendekatan Sistem Mentor Dalam Pengurusan Tingkah Laku Bermasalah*. *Jurnal Penyelidikan MPBL*. 5.
- Zalina Yahaya. 2003. *PIBG - Jangan sekadar bermesyuarat pilih jawatankuasa*. Portal Pendidikan Utusan, 13.10.2003. Retrieved on 8 Aug 2008, from <http://www.tutor.com.my>.
- Zulkiple Ibrahim. 2007. *Sikap kurang ajar anak: Ibu bapa patut dipersalahkan?*. mSTAR Online, 14.06.2007. Retrieved on 8 Aug 2008, from <http://www.mstar.com.my>